

❖ פרשת מקץ ❖

הוצאת ספר תורה:

בהוצאת ספר תורה בשבת זו נהגו לומר הפיוט "יצא למלך מבית סורים" במנגינת "יא דאן דורמה" (מקאם נאווה).

עליות:

כהן – עד "בריאות וטובות" (מא,ה).

לוי – עד "את שלום פרעה" (מא,טז).

ישראל – עד "מלאות וטובות" (מא,כב).

רביעי – עד "הראה את פרעה" (מא,כח).

חמישי – עד "על ארץ מצרים" (מא,לג).

ששי – עד "נבון וחכם כמוך" (מא,לט).

מוסיפים - 1) עד "על צוארו" (מא,מב).

2) עד "ארץ מצרים" (מא,מה).

3) עד "בארץ עניי" (מא,נב).

4) עד "אפים ארצה" (מב,ו).

5) עד "אני ירא" (מב,יח).

6) עד "הארץ תסחרו" (מב,לד).

7) עד "בטנים ושקדים" (מג,יא).

8) עד "לפני יוסף" (מג,טו).

9) עד "את שמעון" (מג,כג).

10) עד "יחנך בני" (מג,כט).

סמוך – עד "וישכרו עמו" (מג,לד).

מפטיר – מתחיל "ויבא יהודה" (מד,יד).

דקדוקי הקריאה:

מא-ח: ותפעם: הטעם בפ', מלעיל.

מא-יב: ונספר: טעם הקדמא בס'¹.

מא-יז: הנני: מעמיד בה'.

מא-יט: שבע פרות: מקף מחבר בין התיבות.

מא-כב: וארא: הטעם בא', מלעיל.

מא-כו: חלום אחד: מאריך טרחא².

מא-לב: וממהר: מ' בשוא נח³.

מא-לח: הנמצא: נ' רפויה.

מב-א: תתראו: מלרע.

מב-כא: בהתחננו: נ' בשוא נע.

מב-כה: וימלאו: מעמיד במ', ל' רפויה ובשוא נע.

מג-ד: נרדה: נ' בשוא נע.

מג-ז: שאל: מעמיד בש', מלעיל. לנו ולמולדתנו: אזלא גריש.

מג-כה: יאכלו: הטעם בי' מלעיל, ובשוא נח.

מג-כו: ויביאו: אות א' דגושה.

מג-כט: הזה: ז' רפויה.

¹ כך שמעתי מר' י. עטאר יצ"ו. ובק"ק סוכת דוד נוהגים לקרוא הקדמא באות ו', אבל כפי הנראה ממנהגינו במקומות אחרים נראה עיקר כמו שכתבתי. ושוב שמעתי שכפי הנראה כך לימד חכם י. חילו ע"ה.

² כך שמעתי מר' יעקב עטאר יצ"ו שאמר שזכור לו בודאות שכך נהגו לקרוא, וכן נוהגים בק"ק סוכת דוד. ובשם חכם סולי ע"ה שמעתי שנהג לקרוא בטרחא ומאריך, וכך נהגו בק"ק אור תורה. ונראה דלפי פשט הפסוק יותר נכון לקרוא בטרחא ומאריך, דהטרחא מפסיק תיבת חלום מתיבת אחד, ופירושו דגם זה חלום, ו'אחד הוא' היינו דענין חלום זה מחובר עם החלום הקודם, משא"כ אם הם בטעם מאריך טרחא יהיה הפירוש דהחלום הזה והחלום הראשון הם חלום אחד, ואין זה נכון, דהרי פרעה נתעורר וחזר וחלם, והרי הם בעצם שני חלומות. ומ"מ לא רציתי לשנות מעדותו, ובפרט שמצאתי בספר אחד שהוא במאריך טרחא, וכן ראיתי בספרי תימנים.

³ בק"ק אגודת דודים נהגו לקרוא בשוא נע כמשפט כל שוא הבא בשתי אותיות דומות.

Shaar Binjamin